

[Bjørn Poulsen.]

indrømme, at der er adskillige af de nye huse, der også virkelig trænger til en omgang ny isolering.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 58 fra kommunisterne, kan vi støtte forslaget, fordi det er også en af de måder, hvorpå vi kan få bygget det nødvendige antal boliger. Vi støtter forslaget, men vil dog tage et lille forbehold over for nogle af bemærkningerne, idet især afsnittet om beskæftigelsen, tror jeg nok er sat lige lovlig højt. Vi vil støtte forslaget alligevel, fordi det har nogle af de rigtige tanker i sig, og det er ikke særlig tit, man i dette folketing har nogle tanker, som virkelig vil gøre noget ved netop boligproblemet.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 56, vil vi absolut stemme imod det. Det er den slags forslag, som overhovedet ikke har nogen som helst relevans i dag.

Kaj Hansen (DKP):

Her i formiddagstimerne, hvor man pudser det nye midnatsforlig af, skal vi så også drøfte nogle boligpolitiske spørgsmål, og det er da klart, at de også må ses i sammenhæng med det forlig, som er indgået. Det skal jeg sige noget om om lidt. Jeg skal først sige noget om de forslag, der ligger.

Forslaget om statstilskud til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger m. v. repræsenterer i forhold til tidligere både fremskridt og tilbageskridt. Fremskridtet ligger i, at man nu prioriterer etagebyggeriet højere, sætter tilskudsprocenten op til 30, og at man tilsvarende sætter den ned til 20 for parcelhuse. Jeg synes, vi skulle være gået et skridt videre, idet vi kan konstatere, at den helt væsentlige del af de tidligere tilskudsbeløb er gået til enfamiliehuse. Derfor burde man i denne omgang udelukkende have forbeholdt det for etageejendomme.

Det, der repræsenterer tilbageskridtene, er, at man nu indbefatter ejendomme op til 1974. Det er efter min mening helt hul i hovedet. Der foreligger ingen dokumentation, hverken på den ene eller den anden facon, af, at det vil være en klog foranstaltning.

Nu har fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag. Det kan vi ikke støtte, fordi man, samtidig med at man vil fastholde det gamle årstal, vil sætte tilskudsbeløbet ned. Det kan vi selvfølgelig ikke være med til. Men jeg skal gerne stillet et ændringsforslag – også gerne sammen

med andre – der udelukkende går på årstallet, således at man prioriterer de ældre huse og ejendomme fremfor at tage nogle, som kun har stået et par år.

Med hensyn til forslaget om energibesparelse i statens bygninger er det jo også en fortsættelse af tidligere lovgivning, og det kan vi gå ind for.

Forslaget om ændring af lov om realkreditinstitutter kan jeg altså ikke se meget ved. Somme tider må man stille sig selv det spørgsmål: gavner det her noget? Når man så når dertil, at man faktisk ikke kan finde ud af, om det gavner, så siger man bagefter: kan det skade noget? Det er faktisk det, som ligger i dette forslag. Jeg kan ikke se, at det kan skade, men jeg kan heller ikke se, at det kan gavne, så vi forholder os meget køligt over for det. Men det kunne jo også være, at det er en af de ting, som skal fjernes, når man nu får pudset forliget helt af; det forsvinder måske fra bordet.

Så kommer vi til det mest vægtige forslag, vi behandler her i formiddag, og det er kommunisternes forslag til folketingsbeslutning om opførelse af 10.000 almennyttige boliger, beskyttede boliger og plejehjemspladser.

Nogle siger, at vi har regnet lidt i overkannten, og jeg tør da ikke sige, om vi har ramt tallet helt nøjagtigt, men der er en række følgevirkninger af vores forslag, for hvis man bygger 2.000 plejehjemspladser, så er det da klart, at der også skal personale til. Det betyder en forøgelse af personalet i den offentlige sektor netop inden for plejehjemmene. Der er også en række andre følgevirkninger, som det kan være vanskeligt at gøre nøjagtigt op.

Det, der er helt afgørende netop nu, er jo, at vi nu kan se hovedlinjerne i det forlig, der er indgået, og det vil ikke skaffe flere arbejdspladser. Det er jo sagen. Set i denne sammenhæng er dette forslag det eneste, som på en i og for sig meget kontant måde kan skaffe en hel masse arbejdspladser, samtidig med at vi får bygget nogle boliger, vi mangler, samtidig med at vi får udbygget også på det sociale område.

Fru Winnie Russell siger, at man jo kender socialdemokratiets stilling til almennyttigt boligbyggeri. Ja, den har jo været noget vaklende efterhånden i de senere år, den kender vi godt. Når så fru Winnie Russell påstår, at det at gennemføre noget som det, der er foreslået af kommunisterne, strider mod boligforliget, så vil jeg gerne spørge fru Winnie Russell: da social-